

v povolání, jejíž součástí bude řízení. Funkcionáři SSM podstatně častěji akceptovali činnost, jejímž komponentem je řízení jiných lidí.

D. Holda a Z. Čermáková v příspěvku *Životní hodnoty* prezentovali účastníkům semináře výsledky sekundární analýzy údajů orientovaných, byť pouze zčásti, na postižení životních hodnot. Pracovali s údaji získanými výzkumem nejen vysokoškolské mládeže, ale i s informacemi získanými výzkumem mladých lidí pracujících v jednom velkém strojírenském závodě v Praze, dále mladých lidí pracujících v podniku spadajícím do resortu ministerstva financí a s daty získanými výzkumem mládeže hlavního města Prahy. Po podrobné metodické analýze výzkumné situace a výkladu aplikované sekundární analýzy podali stručný obraz výsledků komparace hierarchie životních cílů mladých lidí. Podle referujících mladí lidé preferovali (ve všech 4 souborech) hodnoty vztahující se k jejich „souladnému životu“. Vysvětlení lze hledat v tom, že se jednalo o mladé lidi nacházející se v životní etapě, pro niž je charakteristická volba životního partnera, zakládání rodiny. Lze souhlasit s autory, že proces interiorizace hodnot musí být sledován ve své dynamice. I když hodnoty vztahující se k „souladnému životu“ zaujaly v hierarchii hodnot veškeré sledované mládeže jednoznačně dominantní pozici, pozice dalších hodnot již byla ovlivněna příslušností k určité kategorii mládeže.

Posledním příspěvkem předneseným na semináři byl referát J. Wolfa *Vzdělání a výchova zahraničních studentů v ČSSR*, referát, o němž by nezasvěcený čtenář mohl soudit, že byl s tématem semináře spjat jen velmi volně. Ve skutečnosti tomu však tak nebylo, a to především díky autorovu pojetí funkce vzdělávání zahraničních studentů. Referující nejprve podal přehled vývoje vzdělávání zahraničních studentů v ČSSR. Analyzoval etapy tohoto vývoje: období 1945–1960 jako období spíše individuální, neprogramované přípravy, období 1961–1974 jako etapu fungování samostatné vzdělávací instituce (Univerzity 17. listopadu). Předložené údaje představovaly první obsáhlejší a podrobnou informaci svého druhu. J. Wolf uvedl, že od roku 1961 studovalo v ČSSR celkem 14 128 studentů z rozvojových zemí, socialistických zemí a zemí kapitalistických. Z tohoto celkového počtu 7070 svá studia ukončilo, 3200 studium neukončilo a 3837 ještě studuje (řádní i externí studenti, postgraduanti, stážisté apod.). Centrem pozornosti Wolfova příspěvku však nebyl vývoj vzdělávání zahraničních studentů v ČSSR, ale především opomíjené udržování styků s nimi v době po jejich odchodu z ČSSR. Zanedbávání dalších styků s těmito mladými odborníky, zaujímavějšími zvláště v rozvojových zemích mnohdy významné postavení, představuje podle názoru autora nejen škody ideové politické, ale i nevyčíslitelné ztráty pro naši investiční a zahraniční politiku.

Seminář navázal na setkání ve Žďáru nad Sázavou r. 1974 věnované stejné tematice. Základ k opakovaným diskusím zde tedy již byl položen. Nyní půjde o to, aby se tyto semináře staly nejen prostorem pro setkání pracovníků zabývajících se specifickými aspekty vysokoškolského vzdělání, funkcí školy v přípravě vysokoškolsky vzdělané socialistické inteligence, prostorem, na němž jsou prezentovány výsledky celoroční práce jednotlivých pracovišť, ale i místem z něhož by vycházely nové podněty k práci, a — což je ještě významnější — místem, na němž by nové náměty byly akceptovány.

Celkově lze seminář hodnotit jako podnětný a přínosný pro činnost všech zúčastněných zástupců jednotlivých pracovišť, která se obdobnou tematikou zabývají. Pořadatelé semináře vytvořili dlouhodobější cíle, jejichž splnění je podmíněno dlouhodobou vzájemnou spoluprací jak většiny účastníků, tak jejich pracovišť. Budoucí semináře by měly být hodnocením vlastní práce, vzájemné spolupráce v minulém období, hodnocením plnění úkolů etapových i zpřesněním úkolů pro příští rok. Jedině touto formou bude možné vytvořit celistvý a současný diferencovaný obraz současného studenta vysoké školy.

Václav Andrlé — Eliška Freiová

Zpráva o sociologických průzkumech životního prostředí obyvatel hlavního města Prahy

Problém ochrany a tvorby životního prostředí v hlavním městě Praze je předmětem komplexního řešení v rámci úkolu státního plánu vědy a techniky (C 16-380-031), jehož koordinátorem je Ústav pro životní prostředí hlavního architekta Prahy.

Koncepce výzkumu předpokládá řešení dvanacti dílčích úkolů, zaměřených k jednotlivým okruhům problémů kvality životního prostředí. Výzkum je soustředěn na hmotné i společenské prostředí a podílí se na něm poměrně široký okruh odborných pracovišť a specialistů. Výzkum problémů v oblasti společenskovední je založen na sledování podmínek způsobu života obyvatel Prahy, a to jak z hlediska pozitivních předpokladů, tak i z hlediska negativních stránek současného životního prostředí.

Koncept projektu výzkumů se opírá o vstupní hypotézy existence vzájemných vztahů mezi kvalitou životního prostředí jako hmotnou podmínkou, tj. strukturou vybavení města, a způsobem života. Z hlediska společenské upotřebitelnosti výzkumů jde o sledování funkčnosti a stupně vybavenosti prostoru na podkladě rozložení činnosti a potřeb obyvatel. Urbanistické pojetí tohoto řešení vychází z ekologických podkladů, počítá se značnou diferenciací prostorové vybavenosti, zejména v kontrastu centrálních částí města a nových sídlišť. Proto byla výzkumná činnost soustředěna na charakteristická modelová území města. Podkladovým materiálem pro tento

specifický výběr byla řada předvýzkumů a sociologických sond, jejichž výsledků bylo využito již při řešení problémů při sestavování územního plánu pražské středočeské aglomerace.

Ze sociologického hlediska zajímavý dílčí úkol projektu, nazvaný *Sociální hlediska při ochraně a tvorbě životního prostředí v hlavním městě Praze*, se zaměřuje na poznání dvou základních okruhů problémů: způsobu života obyvatel a výchovy obyvatel k ochraně a tvorbě životního prostředí. Speciálně zaměřenými sociologickými sondami jsou studovány postoje obyvatel k současnému životnímu prostředí v Praze. S ohledem na poměrně široký řešitelský tým byl vypracován harmonogram dílčích výzkumů. Pro informaci zde uvádíme některé projekty dílčích výzkumů, především ty, které jsou již realizovány nebo jsou v závěrečné vyhodnocovací fázi zpracování.

Projekt výzkumu způsobu života obyvatel Prahy

Mezi společenskými aspekty, které ovlivňují utváření a užívání životního prostředí a jsou jím samým výrazně modifikovány, je nejkomplexnější kategorií „životní způsob“.

Zvýšená pozornost otázkám životního způsobu byla vyvolána jednáním XIV. sjezdu KSČ, které zdůraznilo vzájemné souvislosti jednotlivých složek života a poukázalo na to, že rozšiřování výroby a spotřeby nemůže být samoúčelné. Růst hmotné úrovně je pouze předpokladem k celkovému obohacení života, ke rozvoji tvořivých schopností člověka, ke kultivování oněch prvků, které ve vzájemných vztazích lidí upevňují socialistický způsob života. Stranický pokyn se stal podnětem nejen zvýšeného teoretického zájmu o problematiku životního způsobu, ale podnítil také potřebu empirického postižení některých momentů životního způsobu, a to ještě dříve, než budou uzavřeny teoretické diskuse a než bude k dispozici konzistentní definice životního způsobu. Ze specifických potřeb empirické orientace vychází pracovní vymezení kategorií životního způsobu, které k postižení komplexnosti a dynamiky zkoumaného fenoménu volí několik rovin přístupu:

a) z hlediska věcného obsahu životního prostředí — zaměření na široké spektrum lidských aktivit a interakcí, počínaje sférou práce, přes participaci na řízení společnosti, obstarávání denních potřeb až k aktivitám volného času,

b) rovinu rozličných materiálních podmínek a atributů životního způsobu a jejich subjektivního průmětu v podobě spokojenosti a hodnotových orientací,

c) zaměření na integračně diferenciální společenské procesy, jako jsou socializace, racionalizace, kultivace,

d) postizení prostorové ekologické specifiky životního způsobu.

Projekt empirického výzkumu životního způsobu je zaměřen na semiprostředí,¹ přičemž se zvláště sledují vazby na individuální a rodinné mikroprostředí na straně jedné a na městské mezoprostředí na straně druhé. Jde především o postižení oněch specifických momentů životního způsobu, jež se na této úrovni životního a sociálního prostředí konkretizují, modifikují nebo i formují. V projektu je vyslovena domněnka, že v podmínkách miliónového města, které je současně hlavním městem státu, se při vysokém stupni koncentrace obyvatel projevuje i značná diferenciace způsobu života lidí v jednotlivých částech města, což je ovlivněno výrobou, povoláním, způsobem bydlení, občanskou vybaveností, dopravním spojením, možnostmi využití volného času, sociálními podmínkami, tradicemi a zvyky.

S tímto projektem úzce souvisí další subúkol, který se soustřeďuje na chování obyvatel v prostředí různého typu. Projekt obou subúkolů vychází z jednotného metodického základu. Důležitým prvkem jednotného metodického přístupu je soustředění empirické fáze výzkumu do určitých územních celků, které byly zvoleny jako typické z hlediska urbanistických kvalit. Výběr území byl veden záměrem postihnout charakteristické lokality, které se v hlavním městě vyskytují, a reprezentativně zachytit co největší část města, aniž by při tom byla opomenuta území extrémního působení některého specifického faktoru nebo skupiny faktorů. Pro volbu území byly rozhodující tři skupiny faktorů:

1. urbanistické faktory (druh, stáří) zástavby, poloha území vzhledem k celému městu;
2. vnitřní faktory (kvalita bydlení);
3. vnější faktory (přírodní a hygienické poměry).

Na základě kombinace těchto tří hledisek bylo pro výzkum životního prostředí v Praze vytypováno celkem 23 vzorových území, z nichž v první etapě (ukončení v prosinci 1975) bylo vybráno 9 lokalit. Každá z nich představuje prostor o rozloze 4 ha, který spolu s přilehlým územím je předmětem soustředěného výzkumu:

Výzkum sociálního chování je zaměřen na tyto okruhy proměnných:

- a) objektivní estetické charakteristiky prostředí,
- b) kulturně estetické orientace obyvatel ve vztahu k urbanistickému mikroprostředí,
- c) postoje, názory a hodnotové orientace obyvatel ve vztahu k prostředí vůbec,
- d) charakteristika některých projevů chování obyvatel daného prostředí.

Použité techniky a dílčí výsledky

Propojení problematiky životního způsobu s otázkami estetiky a sociální psychologie si vyžádalo interdisciplinární přístup (realizova-

¹ Viz: Černý, M. — Lakomý, Z. — Nový, K.: *Životní prostředí pro člověka*. Praha, Academia 1973.

Obvod	Blížejší určení (ulice)	Charakter území
1. Staré Město	Michalská, Melantrichova	historické jádro, méně kvalitní zástavba, promísení funkcí
2. Nové Město	Václavské náměstí, Vodičkova ulice	městské centrum, smíšená funkce, nejvyšší vybavenost
3. Žižkov	Cimburkova, Štítného	asanační území, nekvalitní obytná zástavba
4. Vinohrady	Vinohradská, Polská, Třebízského	starší zástavba, poměrně kvalitní obydlí, postupnost vybavenosti
5. Spořilov	Severovýchodní IV, Hlavní, Severní IV	meziválečná zástavba, rodinné bydlení nižšího standardu
6. Střešovice	Na Orechovce, Na dračkách	meziválečná zástavba, rodinné bydlení vyššího standardu
7. Invalidovna	Molákova	poválečná zástavba, experimentální sídliště
8. Novodvorská		reprezentant celé řady obdobně řešených novějších sídlišť
9. Smíchov	Nádražní, Na bělidle	starší, méně kvalitní zástavba v těsném sousedství s průmyslovým obvodem a výpadovou komunikací

ný skladbou řešitelského týmu subúkolů) a také zmnožení technik sběru dat v terénu, aby kromě subjektivních postojů a názorů obyvatel byly zachyceny i intersubjektivní a objektivní parametry reality. V terénním sběru dat byly použity tyto techniky:

1. kvalitativní ekologická sonda, realizovaná pomocí dotazníkového šetření na výběrovém souboru cca 900 respondentů, kteří reprezentovali obyvatelstvo vzorových území,
2. dotazování souboru expertů kvalifikovaných svých znalostí zkoumaného prostředí,
3. systematické pozorování behaviorálních a časoprostorových vlastností vzorových území,
4. empirický popis kulturně estetických vlastností vzorových území.

V druhé polovině roku 1975 bylo provedeno vyhodnocení dat výběrového šetření obyvatel. Specifika zaměření úkolů si vyžádala zařazení značného počtu kvalitativních znaků. Kvantifikovatelné údaje byly zpracovány strojně, přičemž byl poprvé použit vlastní program ÚHAMU. V současné době je hotova analýza I. stupně, údaje jsou vyhodnoceny odděleně za každé z devíti vzorových území. Způsob zpracování je jednotný a soustřeďuje se na tyto problémové okruhy:

- a) Obecná charakteristika lokality, vycházející ze statistických údajů sčítání 1970.
- b) Sociální identifikace obyvatel.
- c) Vztah obyvatel k dané lokalitě: Subjektivní ocenění bytu, domu, ulice a čtvrti se zvláštním zřetelem k charakteristikám hygienickým. Estetické působení, názory na údržbu a možnosti participace. Přání stěhovat se z dosavadního bydliště. Důvody případné nespo-

kojenosti. Faktory, které rozhodují o spokojenosti s bydlením.

d) Lidé v prostoru města: Subjektivní ocenění urbanistického mikroprostředí. Vytypování atraktivních a odpudivých míst. Funkční využití veřejných prostorů. Místa setkávání různých skupin obyvatel. Speciální zřetel k potřebám dětských skupin. Vnímání městského prostředí a vytypování prvků, které umožňují orientaci ve zkoumaném prostoru. Prostředky pohybu ve městě, zejména kontrapozice pěší pohyb — automobilismus — veřejná doprava.

e) Lidé v čase: Časoprostorový rytmus obyvatel vzorových území. Volný čas v pracovní dny a o víkendu. Skutečné a aspirované aktivity volného času.

f) Kulturně estetické postoje obyvatel: Uznávané a pocítované estetické hodnoty městského prostředí. Vztah k určitým typům zástavby. Preference určitého druhu bydlení v rovině teoretické a v rovině vlastní zkušenosti. Preference měst a městských čtvrtí vhodných k bydlení. Vázanost k určitým místům v Praze.

V závěrečné fázi výzkumu mají být zprávy ze vzorových území vzájemně komparovány a doplněny o výsledky z třídění II. stupně. Zpracování syntetické charakteristiky vzorových území má být vstupem k jinému úkolu komplexního výzkumu, který se zabývá hodnocením faktorů pohody při řešení urbanistické syntézy životního prostředí na území hlavního města Prahy. Kromě toho má závěrečná zpráva výzkumu sociálního chování poskytnout orgánům městské a místní správy podněty a doporučení ke konkrétním opatřením pro zlepšení současných poměrů.

Projekt výzkumu poruchových situací občanského spoluzití

Koncepce výzkumu podmínek života ve městě předpokládá pohled nejen na pozitivní jevy našeho života, ale i na negativní jevy a poruchové situace občanského spoluzití. Vzrůstající trendy některých sociálně patologických jevů jsou do určité míry adekvátní stále se zvyšující koncentraci obyvatelstva ve městech. Jednou z řešených otázek je význam role, kterou zde sehrává životní prostředí města, ať již z hlediska prostorových podmínek, nebo společenské působnosti. V těchto souvislostech jde o zkoumání širších vztahů životního prostředí a jeho důsledků, jak se odrážejí v kvalitativním stupni vybavení, ve struktuře osídlení, hustoty zalidnění apod. Východiska výzkumu jsou především urbanistická, soustředěná na společenské procesy, které mohou sociálně negativním jevům napomáhat, nebo je brzdit. Cílem je především hledání ochrany a prevence.

Výzkum jevů, jako je kriminalita, alkoholismus, narkomanie, suicidální činy atd., je zaměřen na komplex faktorů doprovázejících stále se zvyšující koncentraci obyvatel ve městě. Měl by osvětlit alespoň některé faktory a závislosti, jež je nutno znát pro koncepci nových sídelních celků. Sběr dat v terénu se provádí buď jako přímý řízený interview, nebo jako evidence zachycovaných záznamů příslušné odborné instituce (soudní spisy při rozvodových jednáních, záznamy ošetřujících lékařů apod.). Tazatelé jsou v druhém případě soudci, lékaři, sociální pracovníci. Souběžně s empirickým výzkumem je zachycována frekvence jednotlivých jevů do předem připravených mapových podkladů za účelem zmapování výskytu sledovaných jevů v Praze.

V průběhu roku 1975 byly realizovány tyto výzkumné projekty:

- a) rozvodovost v Praze,
- b) suicidální činy (sebevraždy dokonané i pokusy).

Zpracování a vyhodnocování získaných dat zajišťují odborné pracovní týmy, které také připravují podklady pro syntetizující zprávu.

Projekt výzkumu motivace migrací

Koncepce výzkumu ochrany a tvorby životního prostředí předpokládá vzájemné vztahy mezi kvalitou prostředí a jeho hodnocením obyvateli. Proto další dílčí úkol se zabývá motivací vnitřního stěhování obyvatel v Praze. Stoupající trend životních nároků formuluje postoje k současnému životnímu prostředí — přání změnit je dočasně nebo trvale. Výzkum se proto zaměřil na migraci jako na společenský proces ekologicky vázaný na prostor a jeho kvalitu. Jsou v něm sledovány motivace sociální, ekonomické a další. Zkoumanou základnou je prostor a jeho funkční vybavení z hlediska optimálních podmínek pro život obyvatel.

Na podkladě připraveného dotazníku byl proveden interview s obyvateli ve chvíli, kdy

na místní ohlašovně nového bydliště vyplňovali připravený formulář přihlášky. Dotazník sledoval okruhy otázek týkající se spokojenosti s bydlením, spokojenosti se životním prostředím. Otázky byly zaměřeny nejen na spokojenost v předchozím bydlišti, ale také na aspirace spojované se změnou bytu. Výzkum v terénu byl realizován koncem roku 1974 a v současné době jsou zpracovávány výsledky. Závěrečná zpráva verifikuje formulované hypotézy o vztahu mezi kvalitou prostředí a hodnotovými postoji obyvatel. Zejména kvalitativní difference jednotlivých městských částí se odrážejí v počtu migrací motivovaných zhoršeným životním prostředím. Výzkum motivací vnitřní migrace obyvatel Prahy otevřel pohled na postoje obyvatel k současnému městu. Není to jenom čistota ovzduší, vody, problémy exhalací ve městě, ale zejména vzdálenost zařízení občanské vybavenosti, dopravní obtíže apod., což představuje nejcitlivěji pocítované obtíže. Analýza získaných dat poskytuje značné množství informací nejen z hlediska skutečně pocítovaných a diferencovaných hodnocených negací životního prostředí, ale podává i obraz nejzávažnějších problémů života ve městě. Soustředěný materiál je společensky využitelný nejen pro poznání v oblasti demografické a populační, ale především v oblasti plánování města.

Projekt výzkumu výchovy obyvatel k ochraně a tvorbě životního prostředí

Nedílnou součástí výzkumu životního prostředí a způsobu života obyvatel je sledování výchovy obyvatel k ochraně a tvorbě životního prostředí. Celková koncepce tohoto výzkumného úkolu navazuje na základní výzkum socialistického způsobu života obyvatel v hlavním městě Praze. Je zaměřena především na oblast kulturní a kulturně výchovné činnosti a obsahovou orientaci na utváření a ochranu obytného prostředí v užším slova smyslu.

Výzkumný úkol je rozdělen na čtyři samostatné části:

1. Možnosti a úloha kulturně výchovné činnosti při tvorbě a ochraně socialistického životního prostředí v Praze.
2. Současné formy působení propagace a výchovné činnosti při tvorbě a ochraně životního prostředí a náměty pro zlepšení dosavadního stavu.
3. Sociální předpoklady masové a místní komunikace při ochraně a tvorbě životního prostředí ve vybraných komunitách.
4. Zásady propagace při formování životního prostředí.

Cílem výzkumu je vypracovat zásady účinné propagace ochrany a tvorby životního prostředí, sledovat objektivní sociokulturní charakteristiky ve vybraných urbanistických mikroprostředích Prahy z hlediska postojů a názorů pražského obyvatelstva. Analýza působení specializovaných institucí a kulturně výchovných zařízení přispěje v závěreč

k vypracování návrhů na praktická sociotechnická opatření v oblasti výchovy obyvatelstva, směřující k pozitivnímu formování diferencovaného socialistického životního prostředí v Praze.

Na podkladě sestavené a schválené metodiky výzkumné činnosti, která byla opoňována v prvním čtvrtletí 1975, proběhly v časovém plánu jednotlivé terenní výzkumy. Současně je zpracována obsahová analýza dokumentů a sekundární analýza vybraných statistických dat. Další výzkumnou technikou byla pozorování a série standardizovaných a polostandardizovaných interview s pracovníky kulturních zařízení a místními funkcionáři, doplněná rozhovory s návštěvníky těchto kulturních zařízení.

Závěrečná zpráva o jednotlivých subdílčích úkolech je doplněna bohatou fotodokumentací, která jako citlivě působící argumentace dokládá některé zjištěné fakty, dotýkající se problémů kulturních zařízení a jejich významu pro kulturní potřeby obyvatel Prahy. Široký záběr výzkumné tematiky, jakož i obsažnost zpracování předpokládá samostatnou publikaci výsledků shrnující celkovou výzkumnou činnost v oblasti ochrany a tvorby životního prostředí v Praze.

Helena Janišová

Změny sociální struktury v Maďarsku v letech 1930–1970

1. Pohyb sociální struktury

Sociální struktura Maďarska prodělala od období mezi dvěma válkami zásadní změny,

kteřé zachycují — i když ne se všemi podrobnostmi — data sčítání lidu.

V meziválečném období se sociální struktura Maďarska vyznačovala existencí skupin pozemkových vlastníků a velkokapitalistů (jejichž počet není daty sčítání lidu přesně zachycen, protože pozemkoví vlastníci a kapitalisté většinou ve sčítání udali nějaké jiné povolání), proti níž stály velké masy vykořisťovaných tříd; maloburžoazie a skupiny nemanuálně pracujících byly poměrně slabé. Celkový počet různých skupin dělnické třídy tvořil už v této době přibližně polovinu společnosti, v dělnické třídě byl však značný podíl zemědělských dělníků, přičemž počet průmyslových dělníků ve velkých závodech byl poměrně nízký. Postavení samostatných rolníků, kteří měli velmi malá hospodářství, se blížilo postavení dělnické třídy: tyto rolníci byli nuceni část svého času věnovat výdělečné práci, aby doplnili malý příjem z hospodářství. Samostatní řemeslníci a obchodníci postupně ztráceli své postavení v důsledku konkurence velkých firem, současně růst počtu úředníků byl velmi pomalý a jejich postavení bylo znehodnocováno rozsáhlou nezaměstnaností.

V současné Maďarsku je struktura společnosti zcela odlišná. V důsledku pozemkové reformy a znárodnění podniků zmizely vykořisťovatelské třídy a také počet samostatných řemeslníků a obchodníků se velmi podstatně zmenšil. V důsledku socialistického přebudování zemědělství již téměř neexistují samostatní rolníci. Početní zastoupení dělnické třídy

Tabulka 1: Sociální složení ekonomicky aktivních v letech 1930–1970 v (%)

Sociální skupina	1930	1949	1960	1970
Dělníci	48,8	36,3	51,4	57,1
z toho: kvalifikovaní	} 26,4	11,2	15,5	19,5
zaučení		5,2	13,1	16,6
nekvalifikovaní		12,1	14,0	13,0
zemědělství		6,9	6,4	4,9
mistři	1,6	0,9	2,4	2,7
Družstevní rolníci	—	—	12,0	17,0
Samostatní rolníci	32,5	46,7	19,9	1,2
z toho: s méně než s 1 holdem*	1,7	2,1	1,1	—
1–5 holdů	12,8	16,3	7,5	—
6–10 holdů	7,9	16,5	7,5	—
11–100 holdů	10,1	11,8	3,8	—
Nemanuální pracovníci	7,3	8,9	14,3	23,1
z toho: s vysokou školou	1,8	1,8	3,0	5,1
bez vysoké školy	5,5	7,1	11,3	18,0
Samostatní mimo zemědělství	8,6	8,1	2,4	1,6
Majitelé půdy	0,3	—	—	—
Ostatní	2,5	—	—	—
Celkem	100,0	100,0	100,0	100,0

* 1 hold = 0,57 hektaru